

Predmet: Skočić (opt. Sima Bogdanović i drugi)

Viši sud u Beogradu

Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K.Po2. 42/10

Glavni pretres 15.03.2012.

Izveštaj: adv. Marina Kljajić, punomoćnik oštećenog

Saslušanje optuženog Zorana Alića

Optuženi je nastavio sa iznošenjem odbrane započetim na glavnom pretresu 18.04.2011. godine. Naveo je kako je u proleće 1992. godine iz Doma za nezbrinutu decu u Banji Koviljači, nemajući gde, otišao u Zvornik i priključio se interventnom vodu zvorničke brigade kojim je komandovao optuženi Sima Bogdanović. U vodu je bila disciplina kao u vojsci - naređenja je izdavao komandant zvorničke brigade a optuženi Sima Bogdanović ih je samo prenosio pripadnicima voda. Dok su se nalazili u selu Malešić, pokojni Bogdan Milovanović mu je jednog dana predveče rekao da se ide u neku akciju. Otišli su kamionom u selo, za koje je tek kasnije saznao da se zove Skočić. Sa Bogdanom je ostao kod kamiona. Nešto kasnije čuo je eksploziju, ali nije znao da je tada srušena džamija. U Skočiću su, pored njega i Bogdana, bili optuženi Sima Bogdanović i Zoran Stojanović, te pripadnici voda kojih ne može da se seti. Svo vreme boravka u Skočiću bio je kraj kamiona, pa ne zna ni ko je ušao u dvorište ni šta se tamo dešavalo. Nakon što su civili ušli u tovarni deo kamiona, došli su do Malešića, gde je on izašao iz kamiona, pa ne zna šta se kasnije dešavalo. Nije primetio da je u Malešiću bilo ko izveden iz kamiona. Zaštićene svedoke „Alfa“, „Beta“ i Gama“ i Senu viđao je u Malešiću, šetale su se potpuno slobodno *kao da su ga oslobodile*. Nije mu poznato da ih je bilo ko maltretirao, i nije siguran gde su bile smeštene. U vreme boravka u Malešiću u vodu je bila i optužena Dragana Đekić kao bolničarka, koja je napustila jedinicu zajedno sa optuženim Đorđem Ševićem. Optuženi Damir Bogdanović došao je u Malešić tek nakon ranjavanja optuženog Sime Bogdanovića. Napustio je jedinicu ubrzo po dolasku u selo Klisa i vratio se u Valjevo. Objasnjavajući zašto je odstupio do ranije datih iskaza, naveo je da je prilikom lišavanja slobode bio izložen velikom pritisku policije, te da je prilikom iznošenja odbrane 18.04.2011. godine bio pod uticajem lekova i iscrpljen zbog petodnevnog štrajka gladu, zbog čega je u istrazi i na glavnom pretresu *pričao svašta*.

Zapažanje: optuženi Zoran Alić ponašao se veoma bahato, optužnicu je nazivao *smešnom*, tvrdeći da u njoj *nešto smrdi*, da su zaštićeni svedoci *imali slabe učitelje*, na pitanja tužioca odgovarao je pitanjima *da li ga sluša* i *da li je služio vojsku*.

Saslušanje optuženog Zorana Đurđevića

Optuženi Zoran Đurđević ne priznaje da je učinio krivično delo za koje je optužen.

Policija ga je otela 18.02.2011. godine i ispitivala o Skočiću i Malešiću, pa istragu smatra nameštenom. Protiv policajaca koji su ga oteli podneo je krivične prijave, pa je to razlog što je sada optužen. Na intervenciju optuženog Sime Bogdanovića pušten je iz zatvora u Bijeljini 1992. godine, zajedno sa Draganom Jovićem i Alenom Ristićem, nakon čega su došli u Siminu jedinicu u Malešić. Tamo je video nekoliko žena ili devojaka u uniformama i civilnoj odeći, ukupno tri do

četiri, ali mu nije poznato šta su radile. Boravio je samo u Malešiću, nije učestvovao ni u jednoj akciji. U jedinici je bio oko mesec dana, nakon čega ju je napustio i vratio se u Srbiju. Ponovo se vratio na ratište, ali o tome ne želi da govori, niti želi da odgovara na pitanja tužioca.

Zapažanje: Protiv optuženog Zorana Đurđevića vodi se krivični postupak pred Višim sudom, Odeljenjem za ratne zločine u Beogradu, u predmetu K Po2 7/11 u kome mu je i određen pritvor počev od 18.02.2011. godine.

Saslušanje optužene Dragane Đekić

Optužena Dragana Đekić ne priznaje da je učinila krivično delo za koje je optužena.

Objašnjava da je u maju ili junu mesecu 1992. godine imala 17 godina i da je veoma nepromišljeno otišla na ratište. Želela je da stekne iskustvo kao bolničarka, što bi joj kasnije pomoglo pri upisu u srednju medicinsku školu. Po dolasku u Zvornik raspoređena je u jedinicu kojom je komandovao optuženi Sima Bogdanović. U jedinici su bili optuženi Đorđe Šević i Zoran Alić, optuženi Damir Bogdanović je došao u avgustu mesecu 1992, a ostalih pripadnika jedinice se ne seća. Bila je u mnogim selima u okolini Zvornika i pružala medicinsku pomoć ranjenicima, mada se ne seća imena tih sela. U njenoj jedinici su bile tri devojke, Sena, Dina i Munevera, za koje ne ume da objasni na koji način su u nju došle. Tvrdi da su bile silovane i maltretirane jer su joj to same pričale, a na pitanje ko im je to uradio, odgovarale su *svi redom*. Senu je dovela u kuću u kojoj je i sama bila zajedno sa optuženim Đorđem Ševićem, da bi je zaštitila. Za to vreme Dina je bila u kući u kojoj je bio optuženi Sima Bogdanović, a Munevera u kući u kojoj su bili vojnici. Mislila je da su Sena, Dina i Munevera zaštićeni svedoci „Alfa“, „Beta“ i „Gama“, jer drugih zarobljenica nije bilo. U Skočiću nije bila, niti zna šta se tamo dešavalo. Navodi da ju je na putu između Bele stene i Malešića, jednom zaustavio optuženi Sima Bogdanović i zatražio da pretrese jednu devojku, kako bi se poštovala Ženevska konvencija. Devojka je stajala sama na sredini puta, a u blizini je bilo mnogo vojske. Među vojnicima prepoznala je samo optuženog Simu Bogdanovića. Prilikom pretresa u devojčinim dimijama pronašla je zamotuljak sa zlatom, u kojem je bio i jedan krst. Sve je predala Simi i nastavila put ka Zvorniku, jer je sa Đorđem Ševićem prevozila ranjenika u bolnicu. U Malešiću su imali sanitetsko vozilo i radio vezu, pa je po pozivima odlazila u okolna mesta i pružala pomoć. Ne može da odredi kada je pretresala devojku, seća se samo da je bio dan i da je bilo veoma toplo. Nešto kasnije istu devojku je u Malešić doveo Sima i rekao da je ošiša jer je imala vaške. Prilikom šišanja devojka nije ništa govorila, samo je plakala. Nije se raspitivala kako je devojka dospela u Malešić, jer su kod nje dolazili i civili iz sela da im pomogne. Ističe da zverstva nisu vršile grupe, organizovane u neke formacije, već pojedinci, koji su ubijali i Srbe. Nije videla da je neko nešto učinio - da je bila očevidac, sigurno bi o tome svedočila.